

[RUGOWY *ai*

o *prawdopodobnie jasne (tak w -owy).*

sg m N rugowy. ◇ n N rugow(e). ◇ G rugow(e)go. ◇ I rugow(e)m.

Sł stp: rugowe, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „rug” ‘dochodzenie sądowe’; związany z rugiem: Solenne iudicium alias rugovij KsięgiSądWiej 1564 nr 278.

Wyrażenie: »prawo [= sąd] rugowe«: KsięgiSądWiej 1579 nr 4942; Stanawszy oblicznie przed prawem gaynem rugowem wyszey opyszanem dobrowolnye [...] zeznal [...], yze [...] KsięgaSądWary 1592 nr 297; Anno Domini 1595 prawo wielgie rugowe, które się działo w środopostnym tygodniu w tymże roku KsięgaSądIwk 1595 nr 219, 1596 nr 231, 1597 nr 240, 243; SłownikKsiągSądWiejBrz 1596/58.

a. W funkcji rzeczownika: »rugowe« = prawdopodobnie rodzaj czynszu a. daniny w naturze na utrzymanie urzędników sądowych biorących udział w rugach: Rugowe. – Rugowego dawają per annum jarząbków 12 albo sarnę 1 [...]; facit ... mc. 0/24/0 InwKrak I 146; Item rugowego płacą wszyscy kmiecie per gr 1/9; facit cor. 10, qui aequatos InwKrak I 205, I 147, 206.

LW